

11 GCS – BR 15

Uitspraak van de Geschillencommissie inzake Bedrijfsregeling 15.

Partijen

Partij A;

en

Partij B;

hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

In 2004 raakt de heer X met zijn vrachtauto betrokken bij een ongeval. Hij krijgt geen voorrang van een bij partij A verzekerde vrachtauto. Hij loopt hierbij letsel op aan zijn linkeronderbeen. De heer X is internationaal vrachtwagenchauffeur. Na ongeveer een jaar arbeidsongeschiktheid kan hij zijn werkzaamheden weer geleidelijk hervatten. In 2007 besluit de heer X van baan te wisselen. Hij gaat werken als machinist grondverzet bij bedrijf Y, de verzekerde van partij B. In 2009 raakt hij betrokken bij een arbeidsongeval waarbij hij letsel oploopt aan zijn rechtervoet. Hij raakt hierdoor opnieuw arbeidsongeschikt.

Op het moment van het tweede ongeval was de eerste schade nog niet definitief geregeld. Duidelijk was al wel dat er sprake was van blijvende invaliditeit van het linkerbeen. De invaliditeit voor de gehele mens zou neerkomen op 3%. Tussen benadeelde en partij A zou er discussie bestaan over na het ongeval ontstane rugklachten en psychische klachten. Toen de benadeelde van baan wisselde zou hij nog niet klachtenvrij zijn geweest. Onduidelijk is of de restklachten van benadeelde een rol hebben gespeeld bij zijn beslissing om van baan te veranderen. Als chauffeur werkte de benadeelde veel over, als machinist niet. Er zou met partij A voornamelijk nog een verschil van mening bestaan over de post verlies aan arbeidsvermogen in verband met het missen van een vergoeding voor overwerk.

Na het tweede ongeval is benadeelde volledig arbeidsongeschikt geworden. Er is geen uitzicht op terugkeer in de functie van machinist. Een arbeidsdeskundige probeert om de benadeelde te re-integreren als onderhoudsmonteur bij een ander bedrijf. Of deze re-integratie zal slagen is nog niet duidelijk.

Geschil

Partij A stelt dat overeenkomstig artikel 10 van de Bedrijfsregeling vast is te stellen welk letsel toe te rekenen is aan welk ongeval. Immers, het gaat om het linkeronderbeen en de rechtervoet. Ook de schade die als gevolg van de ongevallen is ontstaan, kan naar de mening van partij A goed gescheiden worden. De gevorderde schade voor het eerste ongeval heeft voornamelijk nog betrekking op het missen van een vergoeding voor overwerk. Door het tweede ongeval is de heer X arbeidsongeschikt geraakt en kan hij zijn beroep van machinist grondverzetmachines niet meer uitoefenen. Er is al met al geen sprake van een mengschade. Daarnaast heeft partij B de drie maandetermijn van artikel 3.2 van de Bedrijfsregeling schuldloze derde reeds overschreden. Om die redenen dienen de schades door de betrokken WA-verzekeraars apart geregeld te worden.

Partij B stelt dat er door het eerste ongeval ook rugklachten en een posttraumatische stressstoornis (PTSS) zouden zijn ontstaan. Er is dus niet alleen sprake van orthopedisch letsel aan het linkerbeen. De schade was op het moment van het tweede ongeval nog niet afgewikkeld met de benadeelde. Partij B betwist dat de huidige arbeidsongeschiktheid alleen aan het tweede ongeval kan worden toegerekend. Het eerste ongeval heeft ook het arbeidsvermogen aangetast en de gevolgen hiervan waren ten tijde van het tweede ongeval nog niet geweken. Daarom zijn de schades niet los van elkaar te zien.

Bovendien is er in de loop der tijd door partij A een relatie met benadeelde en zijn advocaat opgebouwd. Het is daarom in het belang van de heer X dat zijn schade door partij A geregeld wordt. Daarnaast is de drie maandentermijn niet overschreden, nu het niet om een verzoek tot participatie ging, maar om het verzoek van zowel partij B als de benadeelde aan partij A om als regeland verzekeraar op te treden. Partij B en partij A hebben geen overeenstemming bereikt over wie als regeland verzekeraar zal gaan optreden. Op grond hiervan moet partij A als verzekeraar van de veroorzaker van het eerste ongeval deze rol op zich nemen.

Overwegingen van de Commissie

Volgens de tekst van artikel 10.1 van Bedrijfsregeling 15 gaat het om de vraag of direct is vast te stellen welk letsel is toe te rekenen aan de te onderscheiden ongevallen. Dus niet om de vraag of direct is vast te stellen welke schade als een gevolg van welk ongeval moet worden beschouwd.

In de toelichting op artikel 10 van Bedrijfsregeling 15 wordt opgemerkt dat de discussie welke gevolgen aan welk ongeval zijn toe te rekenen, niet ten koste mag gaan van de benadeelde. Volgens de toelichting kan deze situatie met name (dus niet alleen) ontstaan als een bij een eerder ongeval opgelopen letsel verergert door een later ongeval.

Op grond van de toelichting bij artikel 10 is de commissie van mening dat het woord letsel ruim en dus onder omstandigheden ook als schade dient te worden opgevat.

Op basis van de gegevens die de commissie heeft ontvangen stelt de commissie vast dat duidelijk is welk letsel aan welk ongeval is toe te rekenen. Partijen verschillen daarover vooralsnog niet van mening. De commissie stelt verder vast dat zich in de toekomst de situatie zou kunnen voordoen dat niet direct is vast te stellen welke schade aan de te onderscheiden ongevallen is toe te rekenen. Vooralsnog vindt de commissie het te speculatief om van deze situatie uit te gaan.

Op grond van het bovenstaande concludeert de commissie dat de betrokken verzekeraars vooralsnog dienen uit te gaan van twee afzonderlijke schadegevallen. De commissie beveelt de verzekeraars wel aan waar dat nuttig en mogelijk is zaken op elkaar af te stemmen en informatie met elkaar uit te wisselen.

Als op enig moment zou blijken dat er ten nadele van de benadeelde een discussie ontstaat over de vraag welke schade aan welk ongeval toegerekend moet worden, beveelt de commissie aan dat de betrokken verzekeraars op dat moment overeenkomstig Bedrijfsregeling no. 15 overleggen welke verzekeraar voor die situatie de meest gereede verzekeraar is om de schaderegeling op zich te nemen. De verzekeraar die vervolgens als regeland verzekeraar optreedt kan de andere verzekeraar om participatie verzoeken overeenkomstig de Bedrijfsregeling schuldloze derde.

Gezien het bovenstaande komt de commissie niet toe aan het beroep op termijnoverschrijding.

Bindend advies

De commissie geeft in deze zaak als bindend advies dat er vooralsnog geen aanleiding bestaat om artikel 10 van Bedrijfsregeling no. 15 van toepassing te verklaren.

Aldus is beslist op 16 mei 2011 door mr. R.G.L. Gerrits, mr. F.Th. Kremer en mr. P.O.G. van den Berg en mr. P.A.J. van den Doel, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in aanwezigheid van mw. mr. A.M.G. Keppel, secretaris.

mr. F.Th. Kremer
voorzitter

mw.mr. A.M.G. Keppel
secretaris